

-*-

SENTÈNCIA 17-02 de 4 de setembre de 2002

Ponent: M.I. Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: Que en la causa de referència el M.I. Tribunal de Corts dictà sentència en data 15 d'abril de 2002, amb la següent part dispositiva :

"FALLEM : Que hem de condemnar i condemnem els processats Maria del Carmen P.G. i Xavier C.B., com a responsables penalment en concepte d'autors dels delictes majors d'ús indegut de targeta de crèdit de l'article 253 del Codi Penal i de la contravenció penal de furt tipificada a l'article 349.1 del Codi Penal amb la concurrència de la circumstància modificativa de la responsabilitat penal d'ésser menor de 21 anys respecte a Maria del Carmen P.G. i d'ésser menor de 18 anys respecte de Xavier C.B., a la pena de quatre mesos de presó condicional qualificada durant 2 anys a indemnitzar la perjudicada Ingrid R.G. i multa de tres-cents euros (300,00 €) a Maria del Carmen P.G., i a la pena de tres mesos de presó condicional qualificada durant dos anys a indemnitzar la perjudicada Ingrid R.G. a Xavier C.B., i a ambdós al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil condemnem Maria del Carmen P.G. i Xavier C.B., solidàriament a indemnitzar Ingrid R.G. en la quantitat de 145,63 €".

II.- RESULTANT: Que el precedent Decidim té com a premissa fàctica els següents fets que la sentència declara provats:

"Que en data 6 de maig de 2000, vers les 4 hores, els processats Maria del Carmen P.G., de nacionalitat espanyola, nascuda el 13 de març de 1982 i sense antecedents penals, i Xavier C.B., de nacionalitat andorrana, nascut el 26 de juny de 1982 i sense antecedents penals, trobant-se a la discoteca "FESTA I NIT" d'Andorra la Vella, van apoderar-se d'una bossa de mà propietat d'Ingrid R.G., i posteriorment van agafar del seu interior unes ulleres i un moneder marca MANGO d'un valor conjunt de

4.490 pessetes, el qual contenia 1.000 pessetes en efectiu, una targeta de crèdit VISA núm. 4934740000083638 lliurada per l'entitat bancària BACASA i una targeta de crèdit lliurada pels establiments PYRENÉES amb núm.0990008670910004, ambdues a nom de R.

En data 7 de maig de 2000 vers les 11 hores, els processats posats de comú acord, van utilitzar la targeta VISA de R., signant la processada P. el resguard de TPV de l'operació, per adquirir una fregidora valorada en 5.790 pessetes.

Vers les 12 hores del mateix dia els processats es desplaçaren a la botiga AMERICA JEANS, adquirint diferent mercaderia valorada en 25.700 pessetes, lliurant la targeta VISA de R., que fou intervinguda per l'empleada Maria Asunción V.G. en no poder presentar documentació acreditativa de la seva identitat.

Vers les 23 hores el processat C. trobant-se a l'exterior del Bar ELS ISAACS d'Andorra la Vella, entregà al repartidor de l'establiment MAC.DONALD'S la tarja de PYRENEES lliurada a nom de R., a fi d'abonar la comanda d'un import de 12.950 pessetes que havien encarregat, signant el rebut del TPV la processada P.".

III.- RESULTANT: Que notificada la sentència a les parts, es va interposar recurs d'apel·lació únicament per part de Maria del Carme P.G., el qual fou formalitzat mitjançant l'escrit de 17 de maig de 2002 i, previ a l'emplaçament de la recurrent i de les altres parts, foren remesos els autes de la causa a aquesta sala, davant la qual van comparèixer la recurrent així com el representant del Ministeri Fiscal, que formulà escrit d'al·legacions impugnant el recurs i sol·licitant la confirmació íntegra de la sentència per considerar-la ajustada a Dret, no compareixent l'altre processat, assenyalant-se dia i hora per a la celebració de la vista del recurs, tràmit en el qual informaren la part compareixent i el Ministeri Fiscal en recolzament de les seves pretensions.

IV.- RESULTANT: Que la recurrent pretén amb el seu recurs que es modifiqui la sentència dictada en el sentit que s'imposi a la recurrent la pena de dos mesos de presó condicional, confirmant la sentència pel que fa la pena de multa de 300,00 €, i tot en atenció a la concurrència de les circumstàncies que considera modificatives de la responsabilitat (atenuants) que enumera. La recurrent fonamenta la seva petició en els següents arguments, en els que insistí en el tràmit de la

vista: a) la pena imposada és de 4 mesos, tenint en compte la sentència la manca d'antecedents de la processada i la seva edat inferior a 21 anys; b) en canvi, no pren en consideració les següents circumstàncies al·legades en el judici: 1) en primer lloc el penediment espontani de la recurrent, la qual explicà el succeït a un amic seu que l'aconsellà presentar-se davant la Policia i explicar-ho tot; 2) la plena col·laboració de la processada amb les autoritats per a reparar les conseqüències dels fets delictius; 3) els mòbils en l'actuació de la processada, que solament utilitzà les targetes per adquirir una torradora no solament per a ella sinó també per a l'altre processat, així per adquirir alguna peça de roba que precisava amb urgència, o la compra d'aliments per a ella i els seus companys; 4) l'escàs perjudici econòmic ocasionat a Ingrid R., el qual s'ha proposat reparar plenament; i així com la sentència es refereix expressament a les circumstàncies d'edat i de manca d'antecedents penals de la processada, res diu respecte de les circumstàncies invocades, que haurien de ser tingudes en compte per a rebaixar la pena de 4 mesos a la de 2 mesos que sol·licita la recurrent més la pena de multa; c) s'estén també en argumentar la transcendència que per a ella tenen els antecedents penals, perquè no s'ha de considerar pròpiament com "una delinqüent" i perquè en l'empresa en que treballa actualment no saben res d'aquells fets que seguiren al 6 de maig de 2000, podent-se derivar perjudicis per a ella es coneguessin; finalment, al·lega que la petició que formula, de suprimir els antecedents penals de la processada, es correspon amb la jurisprudència del Tribunal de Corts i en concret amb la sentència de 20 de novembre de 2000, el Considerant de la qual transcriu en quant disposa que al concórrer en l'acusat la circumstància d'edat juvenívola es justifica la dispensa d'antecedents.

V.- RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal va comparèixer, presentant un escrit oposant-se i impugnant tots els arguments del recurs, assenyalant que no és admissible cap de les dues peticions realitzades per la recurrent (la reducció de la pena imposada, per rebaixar-la de quatre a dos mesos i la dispensa de la inscripció dels antecedents penals). a) en quant a la improcedència de rebaixar la pena de presó argumenta que els fets que la sentència considera provats són constitutius de tres delictes majors d'ús indegut de targeta de crèdit i d'una contravenció penal de furt i que per a aquests fets el Codi Penal preveu penes de presó de fins a 3 anys (pels

delictes) i de fins a 2 mesos (per la contravenció), pel que la pena imposada en la sentència solament pot tenir la consideració de molt benigna; b) en quant a la dispensa dels antecedents penals considera que no existeixen en els autes raons o "motius extraordinaris" que aconsellin o justifiquin aquesta dispensa, sent els fets pels quals es va condemnar la processada constitutius d'un delictes major de caràcter dolós; c) abundant en el seu plantejament el Ministeri Fiscal negà que existís l'antecedent de la sentència del Tribunal de Corts invocat per la recurrent (pel que la recurrent presentà en el moment de la vista un escrit acompanyat de fotocòpia de la sentència invocada en el seu escrit de recurs). Conclogué sol·licitant que es dictés sentència confirmant íntegrament la sentència recorreguda, per ser totalment ajustada a dret.

VI.- RESULTANT: Que celebrada la vista del recurs, en els termes que ja queden referits, la recurrent i el representant del Ministeri Fiscal informaren en recolzament dels seus punts de vista, resumint les seves al·legacions escrites, insistint la recurrent en raons humanitàries i el Ministeri Fiscal en que no era procedent la rebaixa de la pena per haver valorat el Tribunal totes les circumstàncies i tampoc la dispensa dels antecedents penals per tractar-se de delictes majors i dolosos, declarant el recurs vist per sentència.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: Que, com ha quedat expressat, el recurs no impugna els fets provats dels que parteix la sentència com a premissa fàctica i tampoc la seva fonamentació jurídica. No discuteix la recurrent la tipificació dels fets, com a constitutius de delictes majors d'ús indegut de targetes de crèdit, de l'article 253 del Codi Penal andorrà, i de la contravenció penal de furt de l'article 349,1 del mateix text legal (en quant a la sostracció de la bossa de mà de la perjudicada Íngrid R., amb efectes el valor dels quals no supera les 100.000.- pts). L'únic que es pretén per la recurrent és que la pena de 4 mesos de presó condicionada es redueixi a dos mesos i que no s'inscriguin els antecedents penals corresponents als fets. Per això s'invocaren els arguments que han quedat exposats, que en part són arguments jurídics i en part raons humanitàries.

II.- CONSIDERANT: Que en referència a la primera petició de la recurrent, s'ha de tenir en compte que el Codi Penal per als delictes que s'han declarat comesos, tipificats en l'art. 253, autoritza la imposició de penes de fins a 3 anys de presó, per a cada fet delictiu, a més a més de les penes establertes per a la contravenció de furt, en l'article 349,1, ço que obliga a concloure sense necessitat de més raonaments que la condemna establerta en la sentència, que limita la condemna a 4 mesos de presó condicionada, solament pot considerar-se com a molt benigna, conclusió a la qual ha arribat el Tribunal després de ponderar totes les circumstàncies que concorren, de conformitat amb les atribucions que li confereix l'article 53, i en especial la gravetat i la transcendència social dels fets (transcendència social de la qual és clar que no s'hi pot dubtar en una època en la que l'ús de les targetes de crèdit pel pagament de serveis o d'adquisicions s'ha convertit en quelcom tan quotidià i habitual com l'ús del paper moneda). Per això, aquest primer motiu del recurs, de conformitat amb l'al·legat pel Ministeri Fiscal, ha de ser desestimat, ja que si el Tribunal ja ha estat molt benigne en la seva sentència no tindria sentit al·legar possibles raons o circumstàncies no contemplades expressament en la mateixa per a obtenir un benefici encara més gran, en definitiva contrari a la finalitat de prevenció general i especial i a l'exemplaritat mínima en l'aplicació del *ius puniendi*

III.- CONSIDERANT: Que pel que fa la segona petició del recurs, relativa a la dispensa dels antecedents penals de la processada, per raó de les circumstàncies que s'al·leguen, s'ha de tenir en compte que (a més a més no invoca un precepte legal en el que pugui fonamentar la seva petició), com ha assenyalat el Ministeri Fiscal, els delictes jutjats són delictes majors d'indubtable transcendència social tractant-se, de delictes dolosos, pel que, malgrat tenir en compte l'edat de la processada, no concorren circumstàncies excepcionals que puguin aconsellar la no inscripció dels antecedents penals. Malgrat tot la processada podrà sol·licitar la rehabilitació corresponent quan acrediti la concurrència dels requisits legalment exigits pels articles 261 i 267 del codi de Procediment Penal.

Per aquestes raons, la segona petició del recurs també ha de ser desestimada.

IV.- CONSIDERANT: Que la desestimació de les dues peticions del recurs obliga a confirmar la sentència dictada, amb la conseqüència de declarar les costes a càrrec de la recurrent.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs interposat en nom de la processada Maria del Carmen P.G.

2.- Confirmar en la seva totalitat la sentència dictada pel M. I. Tribunal de Corts en data 15 d'abril de 2002, en la causa 108-1/00 , i Rotlle 17/02.

3.- Imposar a la recurrent el pagament de les costes processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M.I. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.